

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 20/2026-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľa **1/ ENERGO AQUA s.r.o., Limbová 21, Banská Bystrica**, zastúpeného JUDr. Marekom Majerčíkom, advokátom, Piaristická 21, Nitra, a sťažovateľa **2/ Energo aqua ZA s.r.o., Štefánikova 7, Nitra**, zastúpeného Advokátskou kanceláriou CIMRÁK s.r.o., Štefánikova 7, Nitra, proti postupu a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cob/70/2025-85 z 29. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 376/2026 a pod sp. zn. Rvp 515/2026 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 376/2026.
2. Toto uznesenie **n a d o b ú d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov

1. Ústavnému súdu bola 9. februára 2026 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa 1 vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia (ďalej aj „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ 1 navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho označených práv postupom krajského súdu a jeho napadnutým uznesením, napadnuté uznesenie zrušil a priznal mu náhradu trov konania.
2. Predmetná ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 376/2026 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2026 do 31. decembra 2026 (ďalej len „rozvrh práce“) členom prvého senátu ústavného súdu.
3. Ústavnému súdu bola 20. februára 2026 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa 2 vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom a napadnutým uznesením

krajského súdu. Sťažovateľ 2 navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho označených práv postupom krajského súdu a jeho napadnutým uznesením, napadnuté uznesenie zrušil a priznal mu náhradu trov konania.

4. Predmetná ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 515/2026 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému, ktorý je podľa rozvrhu práce členom tretieho senátu ústavného súdu.

5. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že sťažovateľ 1 sa v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 67Cb/11/2025 žalobou podanou proti sťažovateľovi 2 domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Sťažovateľ 1, zastúpený svojou konateľkou, vzal žalobu späť, okresný súd preto konanie zastavil. Proti uzneseniu o zastavení konania sťažovateľ 1, zastúpený druhým konateľom, podal odvolanie. Následne sťažovateľ 1, zastúpený prvou konateľkou, vzal predmetné odvolanie v celom rozsahu späť. Krajský súd ústavnými sťažnosťami napadnutým uznesením nepripustil späťvzatie odvolania, uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/89/1996 publikované pod R 3/1998 odmietol pripustiť späťvzatie odvolania a rovnako nariadil súdu prvej inštancie neprihliadať na späťvzatie žaloby.

6. Sťažovatelia namietajú, že krajský súd arbitrárne aplikoval právo na posúdenie zásadných otázok v konaní (či je súd oprávnený nepripustiť späťvzatie žaloby, ak bolo podané oprávnenou osobou, a či môže obmedziť právo konateľa procesne konať, pokiaľ jeho oprávnenie nie je obmedzené spoločenskou zmluvou), vychádzal z neaplikovateľného súdneho rozhodnutia dovolacieho súdu, ignoroval aktuálnejšie a na vec priamo aplikovateľné rozhodnutie dovolacieho súdu (sp. zn. 3Obdo/29/2007), čím spôsobil ústavnú neudržateľnosť svojich záverov a zároveň zásadný zásah do práva sťažovateľov na súdnu ochranu. Podľa sťažovateľov v napadnutom uznesení tiež absentuje elementárne odôvodnenie.

II.

K spojeniu vecí

7. Podľa § 7 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd rozhoduje v pléne o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátu ústavného súdu, ak ide o veci prerokúvané v rôznych senátoch ústavného súdu.

8. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy vecí primerane Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) alebo Správny súdny poriadok.

9. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

10. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 62 zákona o ústavnom súde možno v konaní o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

11. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Z obsahu oboch ústavných sťažností vyplýva, že spolu skutkovo a právne súvisia, smerujú proti totožnému porušovateľovi, sťažovatelia namietajú porušenie totožných práv totožným postupom a napadnutým uznesením. Skutkové okolnosti, ktoré sú dôvodom podania ústavných sťažností, ako aj v nich obsiahnutá ústavnoprávna argumentácia sa prekrývajú. Podstatou sporu je právne posúdenie späťvzatia žaloby jedným z konateľov žalobcu a na toto späťvzatie nadväzujúce ďalšie procesné úkony žalobcu (odvolanie, späťvzatie odvolania).

13. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 376/2026 a sp. zn. Rvp 515/2026 a z neho vyplývajúcu ich skutkovú a právnu súvislosť plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II ods. 10 rozvrhu práce rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 376/2026 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

14. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 24 ods. 6, § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 163 ods. 3, § 168, § 175, § 179 alebo § 225 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

15. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky